

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קפ"א ע"ב

פרשת ואתה תצוה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּעֲאֵלוּ וְנִפְקוּ, וַיִּדְעִי בְּרָזָא דְּאַרְחוּי דְּאוּרִייתָא, לְמַהֲךָ בְּאַרְחָא קְשׁוּטָא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, הירכבים שלמשה בסוד אות ו', מניין לנו שנכללו באות זו? אמר לו, שכתוב (מלאכי ג) זכרו תורת משה עבדי, ולא כתוב נביאי, להראות שהכל נכלל בסוד אות ו'. ואות ו' נקראת אחד, והיא אחת לבדה והתפשטות אחת, והרי נתבאר. ואתה הקרב אליך וגו' (שמות כח). אמר רבי שמעון, לא שמש משה (השמש) (שהוא שמש) בלבנה עד שנכלל בכל הצדדים בסוד אות ו', כמו שבארנו. בא וראה מה כתוב, מתוך בני ישראל לכהנו לי. לכהן לי לא נאמר, אלא לכהנו לי, לשמוש שלו, לשמוש של אות זו, לשמוש שלו ודאי. זו אות ה', להעלות ולשמש ו' בה', להיות הכל אחד. אשריהם ישראל שנכנסו ויצאו ויודעים בסוד הדרכים של התורה ללכת בדרך אמת.

טקסט הזוהר

מתוך בני ישראל אמאי מתוך בני ישראל. אלא כלא לא אתקרי למְהוּי חד כדקא יאות, אלא מתוך בני ישראל. דהא בני ישראל קיימי לתתא, לאתפתחא ארחין, ולאנהרא שבילין, ולאדלקא בוצינן, ולקרבא כלא מתתא לעילא, למְהוּי כלא חד, ובגיני כן

כְּתִיב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיָי וְגו'.

תרגום לעברית

מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לָמָּה מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? אֲלֹא הִכָּל לֹא נִקְרָא לְהִיּוֹת אֶחָד כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אֲלֹא מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁהָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִיָּמִים לְמַטָּה, לִפְתָּח דְּרָכִים וּלְהָאִיר שְׂבִי'לִים וּלְהַדְלִיק נֵרוֹת, וּלְקָרֵב הִכָּל מַמְטָה לְמַעַלָּה לְהִיּוֹת הִכָּל אֶחָד, וּמִפְּנֵי כֶּךָ כְּתוּב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בָּהּ וְגו'.

טקסט הזהור

וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ וְגו' אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כֹּלָּא אִיהוּ קָרִיבָה, לְמַאן דִּידַע לְיַחְדָּא יַחוּדָא, וּלְמַפְלָח לְמַאֲרִיָּה, דְּהָא בְּזִמְנָא דְּאַשְׁתַּכַּח קָרְבָּנָא כְּדָקָא יָאוּת, כְּדִין אַתְקָרִיב כֹּלָּא כְּחֻדָּא, (נ"א דרגין כלהו כחד) וּנְהִירוּ דְּאַנְפִּין, אַשְׁתַּכַּח, בְּעָלְמָא בְּבִי מְקַדְשָׁא, וְאַתְכַּפֵּיא וְאַתְכַּסֵּיא סְטָרָא אַחְרָא, וְשְׁלִיט סְטָרָא דְּקְדוּשָׁא בְּנְהִירוּ וְחִידוּ. וְכַד קָרְבָּנָא לֹא אַשְׁתַּכַּח כְּדָקָא יָאוּת, אוּ יַחוּדָא לֹא הָוִי כְּדָקָא יָאוּת, כְּדִין אַנְפִּין עֲצִיבוּ. וּנְהִירוּ לֹא אַשְׁתַּכַּח, וְאַתְכַּסֵּיא סִיְהָרָא, וְשְׁלִטָּא סְטָרָא אַחְרָא בְּעָלְמָא, (נ"א דלא אתחריב בי מקדשא אלא בגין וכו') בְּגִין דְּלֹא אִית מַאן דִּידַע לְיַחְדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, כְּדָקָא יָאוּת.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הִכָּל הוּא קָרוֹב לְמִי שְׁיֻדַּע לְיַחַד הַיַּחֲוֹד וְלַעֲבֹד לְאֲדוֹנוּ, שְׁהָרִי בְּזִמְנָא שְׁנַמְצָא קָרְבָּן כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אִזּוּ מִתְקָרֵב הִכָּל כְּאֶחָד, (הדרגות כלן כאחת) וְהָאֵרַת הַפָּנִים נִמְצָאת בְּעוֹלָם בְּבִית הַמִּקְדָּשׁ, וְנִכְנָע וְנִסְתָּר הַצַּד הָאַחֵר, וְשׁוֹלֵט הַצַּד שֶׁל הַקְדָּשָׁה בְּאוֹר וְשִׁמְחָה. וְכַאֲשֶׁר הַקָּרְבָּן לֹא נִמְצָא כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אוּ שְׁהִיַּחֲוֹד לֹא הָיָה כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אִזּוּ הַפָּנִים עֲצוּבוֹת, וְאוֹר לֹא נִמְצָא, וּמִתְכַּסֶּה הַלְבָּנָה, וְשׁוֹלֵט הַצַּד הָאַחֵר בְּעוֹלָם (שלא נחרב בית המקדש אלא מפני וכו'), מִפְּנֵי שְׁאִין מִי שְׁיֻדַּע לְיַחַד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ.

אמר רבי שמעון, (פ' בא ל"ד ע"א) קודשא בריך הוא לא נסי לאיוב, ולא אתא עמיה בנסיונא, בנסיונא דשאר צדיקא, דהא לא כתיב ביה והאלהים נסה את איוב, כמה דכתיב באברהם (בראשית כב) והאלהים נסה את אברהם. דאיהו בידיה אקריב לבריה יחידאי לגביה. ואיוב לא יחיב ליה ולא מסר ליה כלום. ולא אתמר ליה, אבל אתמר בידא דמקטרגא, בדינא דקודשא בריך הוא. דאיהו אתער לההוא מקטרגא לגביה, מה דאיהו לא בעא. דהא בכל זמנא אתא ההוא מקטרגא לאתערא על בני נשא, והכא קודשא בריך הוא אתער לגביה, דכתיב, (איוב א) השמת לבך על עבדי איוב. אבל רזא עמיקא איהו.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, הקדוש ברוך הוא לא נסה את איוב ולא בא עמו בנסיון בנסיון של שאר הצדיקים, שהרי לא כתוב בו והאלהים נסה את איוב, כמו שכתוב באברהם (בראשית כב) !! והאלהים נסה את אברהם. שהוא בידי הקריב את בנו יחידו אליו. ואיוב לא נתן לו ולא מסר לו כלום, ולא נאמר לו. אבל נמסר ביד המקטרג בדין של הקדוש ברוך הוא. שהוא עורר את המקטרג עליו מה שהוא לא רצה. שהרי בכל זמן בא המקטרג ההוא לעורר על בני אדם, וכאן הקדוש ברוך הוא עורר אותו עליו, שכתוב (איוב א) השמת לבך על עבדי איוב. אבל סוד עמק הוא.

טקסט הזוהר

פתח ואמר (בראשית ד) ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה לוי'. ויהי מקץ ימים, רזא איהו, מקץ ימים, ולא מקץ (קל"ד ע"א) ימיו, דחה לקץ ימיו, וקריב לקץ ימים. והא אוקימנא, דכתיב, (דניאל יב) ואתה לך לקץ. אמר קודשא בריך הוא לדניאל ואתה לך לקץ. אמר ליה, לאן קץ, לקץ הימים או לקץ הימיו, עד דאמר ליה לקץ הימיו.

פֶּתַח וְאָמַר, (בראשית ד) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֹא קִיץ מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לָּהּ. וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים, סוּד הוּא. מִקֵּץ יָמִים וְלֹא מִקֵּץ יָמִין. דָּחָה לִקְוֹץ הַיָּמִין, וְקָרַב לִקְוֹץ הַיָּמִים. וּכְבָּר פֶּרְשָׁנוֹ, שְׁכָתוֹב (דניאל יב) וְאַתָּה לֹךְ לִקְוֹץ. אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדַנְיָאֵל, וְאַתָּה לֹךְ לִקְוֹץ. אָמַר לוֹ, לְאַיִזָּה קִיץ? לִקְוֹץ הַיָּמִים אוֹ לִקְוֹץ הַיָּמִין? עַד שְׁאָמַר לוֹ, לִקְוֹץ הַיָּמִין.

טקסט הזהור

וְעַל דָּא דְחִיל דְּדוּד, דְּכָתִיב, (תהלים לט) הוֹדִיעֵנִי יְיָ קָצִי. אוֹ לִקְוֹץ הַיָּמִים, אוֹ לִקְוֹץ הַיָּמִין. וְהִכָּא מָה כָּתִיב, וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וְלֹא מִקֵּץ יָמִין. וּבְגִינִי כֹךְ לֹא אֶתְקַבֵּל קֶרְבָּנִיהָ דְּהָא מִסְטָרָא אַחְרָא הָוָה כֻּלָּא.

תרגום לעברית

וְעַל זֶה פָּחַד דְּדוּד, שְׁכָתוֹב (תהלים לט) הוֹדִיעֵנִי ה' קָצִי. אוֹ לִקְוֹץ הַיָּמִים, אוֹ לִקְוֹץ הַיָּמִין. וְכֵאן מָה כָּתוּב? וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים, וְלֹא מִקֵּץ יָמִין. וּמִפְּנֵי כֵן לֹא הִתְקַבֵּל קֶרְבָּנוֹ, שְׁחֲרִי מִהַצַּד הָאֲחֵר הָיָה הַכֹּל.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי מָה כָּתִיב, (בראשית ד) וְהָבֵל הֵבִיא גַם הוּא. מָאִי גַם הוּא. לְאַסְגָּאָה כֻּלָּא דָּא בְּדָא. קֶרְבָּנָא כֻּלָּא וְעִקְרָא דִּילִיָּהּ הָוָה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וַיְהִיב חוּלְקִיָּהּ לְסִטְרָא אַחְרָא, כְּמָה דְּאַתָּ אָמַר וּמַחְלִבִּיהוּ. וְקִיץ, עִקְרָא עֲבַד מִקֵּץ יָמִים, וַיְהִיב חוּלְקָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא אֶתְדַּחָא אִיהוּ וְקֶרְבָּנִיהָ.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה מָה כָּתוּב, (בראשית ד) וְהָבֵל הֵבִיא גַם הוּא. מָהוּ גַם הוּא? לְרִבּוֹת הַכֹּל זֶה בְּזֵה. הַקֶּרְבֶּן כָּלוּ וְהַעֲקָר שָׁלוּ הָיָה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנָתַן מַחְלָקוֹ לְצַד הָאֲחֵר, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וּמַחְלִבִּיהוּ. וְקִיץ, הַעֲקָר עָשָׂה מִקֵּץ יָמִים, וְנָתַן חֵלֶק לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה נִדְּחָה הוּא וְקֶרְבָּנוֹ.

בְּאִיּוֹב מֶה כְּתִיב, (איוב א) וְהִלְכוּ בָנָיו וַעֲשׂוּ מִשְׁתָּה וְגו'. וְכָתִיב וַיְהִי כִּי הִקִּיפוּ יָמַי הַמִּשְׁתָּה. וְכָתִיב וְשָׁלְחוּ וְקָרְאוּ לְשִׁלְשֶׁת אַחֵי תִיָּהֶם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת עִמָּהֶם, דָּדָא אִיהוּ עֲקָרָא לְסִטְרָא אַחְרָא. וּלְבִתֵּר אֲקָרִיב עוֹלוֹת, וְעוֹלָה אִיהוּ דְּכָר, וְלֹא נֻקְבָּא, וְסִלְקָא לְעִילָא, וְקָרְבָּנָא לֹא קָרִיב לֹא כְּדָקָא יְאוֹת.

תרגום לעברית

בְּאִיּוֹב מֶה כְּתוּב? (איוב א) וְהִלְכוּ בָנָיו וַעֲשׂוּ מִשְׁתָּה וְגו'. וְכָתוּב וַיְהִי כִּי הִקִּיפוּ יָמַי הַמִּשְׁתָּה. וְכָתוּב וְשָׁלְחוּ וְקָרְאוּ לְשִׁלְשֶׁת אַחֵי תִיָּהֶם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת עִמָּהֶם. שְׁזָהוּ הָעֶקֶר לְצַד הָאֲחֵר. וְאַחֵר כֶּה הַקָּרִיב עוֹלוֹת, וְעוֹלָה הוּא זָכָר, וְלֹא נֻקְבָּה, וְעוֹלָה לְמַעְלָה, וְהַקָּרִיב לֹא הַקָּרִיב לְכָלֵל אוֹתוֹ כִּמּוֹ שְׁצָרִיָּה.

טקסט הזוהר

וְתָא חֲזִי, אֲלִמְלָא חוֹלְקָא יְהֵב לְכָלָא, מְקַטְרָגָא לֹא יָכִיל לֵיהּ לְבִתֵּר, וְאִי תִימָא אֲמַאי אֲבִיאִישׁ לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. אֲלָא, בְּגִין דְּגָרִים לְכַסְיָא נְהוּרָא וּלְאַתְחַפְיָא, וְאִיהוּ לֹא קָרִיב קָרְבָּנָא אַחְרָא, לְאַתְזָנָא בֵּיהּ אַחְרָנִין, אֲלָא עוֹלָה, דְּסִלְקָא לְעִילָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, כִּכָּה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל הַיָּמִים, דְּאִלְמְלָא סִטְרָא אַחְרָא אַתְזָנָת בְּחוֹלְקָא, אַתְעֵבֵר מַעַל מִקְדָּשָׁא וְאַסְתִּילָק מִנִּיהּ, וְסִטְרָא דְקוּדְשָׁה הָיָה סָלִיק לְעִילָא לְעִילָא.

תרגום לעברית

וּבֵּא רָאָה, אִם הָיָה נוֹתֵן חֵלֶק לְכָלָם, הַמְקַטְרָג לֹא הָיָה יָכוֹל לוֹ לְבַסּוֹף. וְאִם תֵּאמַר, מִדּוּעַ הִרַע לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֲלָא, מִפְּנֵי שְׁגָרָם לְכַסּוֹת הָאוֹר וּלְהַעֲלִימוֹ, וְהוּא לֹא הַקָּרִיב קָרְבָּן אַחֵר לְזוֹן בּוֹ אַחֲרִים, אֲלָא עוֹלָה, שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה, וְעַל זֶה כְּתוּב, כִּכָּה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל הַיָּמִים. שְׁאֵלוּ הַצַּד הָאֲחֵר הָיָה נֶזֶן בְּחִלְקוֹ, הָיָה עוֹבֵר מַעַל הַמְקַדָּשׁ וּמִסְתִּילָק מִמֶּנּוּ, וְצַד הַקְּדוֹשָׁה הָיָה עוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה.

אָבֵל אִיהוּ לָא בָּעָא דְאַתְהֵנִי אַחֲרָא מְקַרְבְּנִיה, וְאַעֲדֵי גְרַמִּיה מְנִיה. מָנָא לָן. דְּכִתִּיב, (איוב א) וְסָר מֶרַע. וְעַל דָּא קָרִיב תְּדִיר עוֹלָה, דְּהָא עוֹלָה לָא אַתְהֵנִי מְנִיה סְטָרָא אַחֲרָא לְעֵלְמִין. וּבִגִּין כֹּה, כָּל מָה דְּנִטִּיל לְבַתֵּר, מִדִּידִיה נָטִיל. וְעַל דָּא אִיּוֹב גָּרִים לְחַפְיָא עֲרָלָה עַל בְּרִית קְיָימָא, דְּלֹא הָוָה אַעֲדֵי מְנִיה. וּבִגִּין כֹּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְעָר לְהֵהוּא מְקַטְרָגָא, דְּכִתִּיב הִשְׁמַתְ לִבָּהּ עַל עֲבָדֵי אִיּוֹב.

תרגום לעברית

אָבֵל הוּא לֹא רָצָה שְׂיִהְנוּ אַחֲרֵים מְקַרְבְּנוּ, וְהִסִּיר עֲצָמוּ מִמֶּנּוּ. מִנֵּין לָנוּ? שְׁכָתוֹב (איובא) וְסָר מֶרַע. וְעַל זֶה הַקָּרִיב תָּמִיד עוֹלָה, שֶׁהָרִי עוֹלָה לֹא נִהְנֶה מִמֶּנָּה הַצַּד הָאֲחֵר לְעוֹלָם. וּמִפְּנֵי כֵן, כָּל מָה שֶׁנִּטֵּל לְבִסּוּף, מִמֶּנּוּ נָטִיל. וְעַל זֶה אִיּוֹב גָּרַם לְכַסּוֹת בְּעֲרָלָה עַל בְּרִית הַקִּיּוּם, שֶׁלֹּא הָיָה מְסַתֵּלֵק מִמֶּנּוּ. וּמִפְּנֵי כֵן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹרֵר אֶת הַמְּקַטְרָג הַהוּא, שְׁכָתוֹב הִשְׁמַתְ לִבָּהּ עַל עֲבָדֵי אִיּוֹב.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כִּד בָּעָא

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, כַּאֲשֶׁר רָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִתְאַחַד בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, לֹא עָמְדָה לָהֶם הַשָּׁעָה, מִפְּנֵי שֶׁהָעֲרָלָה מְכַסֶּה הָאוֹר עַד זְמַן שֶׁהַמְּקַטְרָג הַהוּא הָיָה לוֹקֵחַ אֶת שְׁלוֹ מֵאִיּוֹב, וְעַל זֶה צָוָה לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֶאֱכֹל אֶת אוֹתוֹ פֶּסַח בְּחַפְזוֹן, עַד שֶׁהַצַּד הָאֲחֵר הַהוּא הִתְעַסֵּק בּוֹ בְּאִיּוֹב, וְצָוָה לְהַעֲבִיר עֲרָלָה מֵהֶם, וְאִזּוּ הִתְאַחַד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל, וְהַצַּד הָאֲחֵר נִפְרַד מִן הַקְדוּשָׁה, וְהִתְעַסֵּק בּוֹ בְּאִיּוֹב וְלָקַח מִשְׁלוֹ, וְאִזּוּ (שְׁמוֹת יב) פֶּסַח הוּא לֵה', וְדַאי. שְׁעַד כָּאֵן לֹא הָיָה פֶּסַח לֵה'. אֲשֶׁרִי אֵלֶּה שְׂיוֹדְעִים וּמִיַּחֲדִים יְחוּד קוֹנֵם כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

